

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

06 decembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Penal lărgit al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Iurie Diaconu,
Judecători Liliana Catan, Ion Guzun, Ghenadie Plămădeală,
Nina Vascan,

a judecat în ședința de judecată, fără citarea părților la proces, recursul ordinar, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 septembrie 2021, declarat de avocatul Alexei Croitor, în numele inculpatului

Jechiu Nicolae xxxx.

	<i>Termenul de examinare,</i>
<i>instanța de fond:</i>	<i>03.10.2016 – 25.07.2018,</i>
<i>instanța de apel:</i>	<i>01.02.2019 – 30.10.2019,</i>
<i>instanța de recurs:</i>	<i>28.05.2020 – 01.12.2020,</i>
<i>instanța de apel:</i>	<i>29.03.2021 – 08.09.2021,</i>
<i>instanța de recurs:</i>	<i>22.10.2021 – 06.12.2021.</i>

Asupra recursului menționat, Colegiul Penal lărgit,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău din 25 iulie 2018, Jechiu Nicolae a fost condamnat în baza art. 287 alin. (1) Cod penal la amendă în mărime de 200 unități convenționale, ce constituie 4000 lei.

2. Instanța de fond *a constatat* că inculpatul Jechiu Nicolae, la 24 martie 2016, orele 18.45, deplasându-se la volanul automobilului ”BMW”, n/î XXX, pe str. Lev Tolstoi 24/1, mun. Chișinău, efectuând manevre periculoase care puteau provoca accident rutier, a stopat fără motiv circulația automobilului ”Dacia Logan”, n/î XXX, la volanul căreia se afla Ghenciu Ruslan, cauzând blocaj în traficul rutier.

În continuarea acțiunilor sale, provocând un conflict verbal cu Ghenciu Ruslan, într-un loc public, manifestând o vădită lipsă de respect față de societate, încălcând în mod grosolan și demonstrativ regulile sociale și morale de conviețuire, dând dovadă de necuviință și neobrăzare, exprimând o neglijare premeditată a conduitei și liniștei în societate, l-a numit pe ultimul cu cuvinte necenzurate și *i-a aplicat o lovitură cu ușa automobilului "Dacia Logan" în regiunea stângă a capului, cauzându-i dureri fizice și vătămări corporale neînsemnate* sub formă de echimoze cu edem neînsemnat al țesuturilor moi subdiavente la nivelul pavilionului urechii stângi, echimoză la nivelul brațului stâng, după care a părăsit locul faptei.

Instanța a reținut că inculpatul nu a recunoscut vina.

Totodată, vinovăția lui este demonstrată integral prin probele administrate, urmând a-i fi încadrate acțiunile în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, ca huliganism, adică acțiunile intenționate, care încalcă grosolan ordinea publică, însoțită de aplicarea violenței asupra persoanei.

Ori, latura obiectivă a infracțiunii de huliganism, prevăzută la alin. (1) art. 287 Cod penal, se poate realiza prin comiterea acțiunii intenționate, care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor.

Alegațiile apărării sunt contradictorii probelor administrate în cadrul cercetării judecătorești, în special fiind combătute prin depozițiile părții vătămate Ghenciu Ruslan, că a fost insultat în loc public din cauza neînțelegerii amplasării automobilelor, inculpatul a manifestat un comportament agresiv, martorului Rusu Veaceslav că a auzit inculpatul, care agresa verbal, prin cuvinte necenzurate, partea vătămată, precum și prin raportul de expertiză medico-legală nr. xxx din 20 mai 2016, potrivit căruia la Ghenciu R. au fost stabilite vătămări corporale neînsemnate sub formă de echimoze cu edem neînsemnat al țesuturilor moi subdiavente la nivelul pavilionului urechii stângi, echimoză la nivelul brațului stâng, care au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur, posibil în timpul și în circumstanțele indicate.

3. Avocatul Alexei Croitor a declarat apel, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie achitat, din motivul că în acțiunile acestuia lipsește componenta de infracțiune.

Apelantul a invocat că sentința de condamnare nu a fost motivată, iar probele nu au confirmat vinovăția inculpatului, ci dimpotrivă, au combătut-o.

Acuzarea nu a prezentat probe directe care ar indica asupra careva acțiuni ale inculpatului, care pot fi calificate drept huliganism, or, niciun martor nu a confirmat versiunea părții vătămate.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 octombrie 2019, apelul a fost admis, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre.

Jechiu Nicolae a fost achitat de sub învinuirea săvârșirii infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal, din motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

Instanța de apel a statuat că în cazul respectiv, partea acuzării nu a prezentat probe directe care să dovedească faptul că inculpatul a aplicat lovituri sau a amenințat partea vătămată cu răfuială fizică.

5. Procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Oleg Popov, a declarat recurs ordinar, solicitând casarea deciziei instanței de apel și menținerea sentinței primei instanțe.

Recurentul a invocat că argumentele instanței de apel, invocate în sprijinul soluției dispuse, vin în contradicție cu împrejurările de fapt și de drept ale cauzei.

6. Potrivit deciziei Colegiului Penal al Curții Supreme de Justiție din 01 decembrie 2020, recursul ordinar a fost admis, casată total decizia contestată și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Instanța de recurs a statuat că, deși instanța de apel a invocat temeiul pentru achitare prevăzut la art. 390 alin. (1) pct. 3) Cod de procedură penală - fapta nu întrunește elementele infracțiunii, în motivarea deciziei pronunțate, instanța de apel s-a expus într-un mod contradictoriu referitor la acest temei de achitare.

Or, mai întâi, fără a avea vreo legătură logică cu temeiul de achitare reținut, în decizia pronunțată a menționat că învinuirea este imprecisă și neclară, deși ulterior a conchis asupra lipsei laturii obiective ca element al componenței infracțiunii, iar într-un alt context instanța a susținut, că probele aduse de către acuzatorul de stat în susținerea învinuirii inculpatului nu demonstrează vina lui în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal, din motiv că fapta lui nu constituie elementele infracțiunii.

Mai mult, instanța de apel s-a expus că fapta inculpatului nu este în esență una prejudiciabilă, însă nu a examinat și chestiunea dacă această faptă este una ilegală în sensul legii contravenționalele (întrunește sau nu elementele constitutive ale unei contravenții contra ordinii publice).

De altfel, instanța de apel a reținut că din materialele acumulate de organul de urmărire penală nu se pune la dubii prezența unui conflict verbal între inculpat și partea vătămată, schimbul între aceștia cu careva expresii cu caracter ce atentează la regulile sociale și morale de conviețuire, însă acțiunile inculpatului nici de cum nu urmau a fi plasate prin prisma legii penale.

Totodată, instanța de apel urma să verifice dacă semnele faptei efectiv săvârșite de către inculpat, s-a identificat cu semnele contravenției de huliganism nu prea grav prevăzut la art. 354 Cod contravențional.

Prin urmare, în motivarea soluției de achitare a inculpatului de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal, instanța de apel a indicat fraze de ordin general, fără însă a supune unei verificări minuțioase și obiective fiecare probă separat - sub toate aspectele, prin prisma pertinentei, concludenței și veridicității, iar toate în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor.

Astfel, concluziile instanței de apel poartă un caracter generic asupra operațiunii de cercetare și verificare a probelor, însă, așa cum examinarea probelor constituie elementul-cheie la pronunțarea unei hotărâri corecte și legale, lăsarea fără apreciere și aprecierea abstractă a acestora duce la pronunțarea unei hotărâri incomplete, neîntemeiate și cu o doză sporită de incertitudine asupra calității efectuării actului de justiție.

7. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 septembrie 2021, apelul a fost admis, casată sentința și pronunțată nouă hotărâre.

Procesul penal în privința lui Jechiu Nicolae pe art. 287 alin. (1) Cod penal a fost

încetat, pe motiv că fapta acestuia constituie contravenție, prevăzută de art. 354 Cod contravențional, iar în baza art. 30 alin. (2) Cod contravențional, a fost încetat procesul contravențional, în legătură cu intervenirea prescripției răspunderii contravenționale.

Instanța de apel ***a constatat*** că Jechiu Nicolae, la 24 martie 2016, orele 18:45, deplasându-se la volanul automobilului "BMW", n/î XXX, pe str. Lev Tolstoi 24/1, mun. Chișinău, efectuând manevre periculoase care puteau provoca accident rutier, a stopat fără motiv circulația automobilului "Dacia Logan", n/î XXX, la volanul căreia se afla Ghenciu Ruslan, cauzând blocaj în traficul rutier. În continuarea acțiunilor sale, provocând un conflict verbal cu Ghenciu Ruslan, într-un loc public, manifestând o vădită lipsă de respect față de societate, regulile sociale și morale de conviețuire, exprimând o neglijare premeditată a conduitei și liniștii în societate, l-a numit pe ultimul cu cuvinte necenzurate și ***i-a aplicat o lovitură cu ușa automobilului "Dacia Logan" în regiunea stângă a capului, cauzându-i dureri fizice și vătămări corporale neînsemnate.***

Instanța de apel a statuat că, acțiunile inculpatului urmează a fi recalificate juridic în baza art. 354 Cod contravențional, ca huliganismul nu prea grav, adică acostarea jignitoare în locuri publice a persoanei fizice, ***alte acțiuni similare ce tulbură ordinea publică și liniștea persoanei fizice.***

Ori, conform rechizitoriului, ultimului i s-a incriminat comiterea infracțiunii de huliganism - art. 287 alin. (1) Cod penal, adică acțiuni însoțite de încălcarea grosolană a ordinii publice și aplicarea violenței asupra persoanelor, însă, din probele administrate la materialele cauzei penale, și anume din conținutul raportului de expertiză medico-legală nr. xxx din 25.03.2016 a rezultat că părții vătămate Ghenciu R. i-au fost cauzate vătămări corporale neînsemnate.

Astfel, ***potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. xxx din 20 mai 2016, la Ghenciu Ruslan au fost stabilite vătămări corporale neînsemnate*** sub formă de echimoze cu edem neînsemnat al țesuturilor moi subdiavente la nivelul pavilionului urechii stângi, echimoză la nivelul brațului stâng, care au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatică a unui obiect contondent dur, posibil în timpul și în circumstanțele indicate.

Vătămarea intenționată a integrității corporale a persoanei, la caz partea vătămată Ghenciu Ruslan, nu a fost dovedită, deci calificarea urmează a fi efectuată în temeiul art. 354 Cod contravențional, ca huliganismul nu prea grav.

Din probele administrate la materialele cauzei, rezultă că ***intenția și scopul acțiunilor inculpatului s-au bazat*** pe relațiile reciproc ostil survenite între acesta și partea vătămată într-un loc public, dar ***nu în baza cărorva acțiuni huliganice, manifestate prin cauzarea de careva prejudicii sănătății***, din care motive nu poate fi reținută învinuirea adusă inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal.

Partea vătămată a indicat, că a fost lovit cu piciorul în regiunea umărului stâng, după care l-a lovit în cap cu ușa automobilului, dar niciunul din martori nu au văzut altercații fizice între șoferi.

Diferența dintre infracțiunea și contravenția de huliganism constă în prezența sau în lipsa acțiunilor adiacente - aplicarea violenței asupra persoanelor.

Faptul acostării jignitoare în locuri publice a persoanei sau *comiterea de către inculpat a altor acțiuni similare ce încalcă normele morale*, tulburarea ordinii publice a fost pe deplin confirmat prin declarațiile părții vătămate Ghenciu Ruslan și a martorului Rusu Veaceslav.

Ori, din probele administrate la materialele cauzei penale, *s-a desprins faptul, că inculpatul* Jechiu N., aflându-se în loc public, *a inițiat un conflict cu partea vătămată* Ghenciu R., l-a acostat în mod jignitor și în urma *căruia i-a aplicat o lovitură cu ușa automobilului "Dacia Logan" în regiunea stângă a capului, cauzându-i ultimului dureri fizice și vătămări corporale neînsemnate.*

8. Avocatul Alexei Croitor a declarat recurs ordinar, solicitând casarea deciziei menționate și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie achitat pe art. 287 alin. (1) Cod penal, din motiv că fapta acestuia nu întrunește elementele infracțiunii.

Recurentul a invocat că, instanța nu a dat o apreciere cuvenită prevederilor legale ce guvernează speța dedusă judecării, or, instanța de apel nu a reținut probele administrate de organul de urmărire penală, verificate de instanța de fond ca fiind pertinente, concludente și veridice în conformitate cu prevederilor art. 27, 99-101 Cod de procedură penală, ce ar confirma vinovăția lui Jechiu N., urmare a faptului că în cazul dat, fapta incriminată nu întrunește elementele infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal și nici contravenției prevăzute de art. 354 Cod contravențional.

Instanța a apreciat eronat probatoriul administrat, ajungând în mod pripit la concluzia că Jechiu N. este vinovat de comiterea contravenției prevăzută de art. 354 Cod contravențional, or, fapta incriminată nu întrunește nici elementele contravenției.

Acuzatorul de stat nu a specificat în actul de învinuire prin ce anume în acțiunile inculpatului s-a manifestat latura obiectivă, deoarece aplicarea violenței fizice și amenințarea nu a fost confirmată prin probe suplimentare, decât doar prin declarațiile părții vătămate Ghenciu Ruslan.

În drept, recursul este bazat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, acesta este expus neclar, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

9. Judecând recursul ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și argumentelor invocate, Colegiul Penal lărgit concluzionează că acesta urmează a fi admis din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, inclusiv în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii. Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs este în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația inculpatului.

Instanța de recurs doar verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Sub acest aspect, Colegiul Penal lărgit atestă că instanța de apel a comis următoarele erori de drept.

Conform art. 414 alin. (1), (2) și (6) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, verifică declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal, nefiind în drept să-și întemeieze concluziile pe probele cercetate de prima instanță dacă ele nu au fost verificate în ședința de judecată a instanței de apel și nu au fost consemnate în procesul-verbal. Potrivit art. 419 Cod de procedură penală, rejudecarea cauzei de către instanța de apel se desfășoară potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță. Conform art. 325 alin. (1) Cod de procedură penală, judecarea cauzei se efectuează în limitele învinuirii formulate. Potrivit art. 101 alin. (1) și (4) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Instanța de judecată este obligată să motiveze în hotărâre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate. Conform art. 394 alin. (1) pct. 1) și 2) Cod de procedură penală, partea descriptivă a sentinței de condamnare trebuie să cuprindă descrierea faptei criminale, considerată ca fiind dovedită, indicându-se locul, timpul, modul săvârșirii ei, forma și gradul de vinovăție, motivele și consecințele infracțiunii, probele pe care se întemeiază concluziile instanței de judecată și motivele pentru care instanța a respins alte probe. Potrivit art. 113 alin. (1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componentei infracțiunii, prevăzute de norma penală. În corespundere cu art. 6 par. 1, 2 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale și art. 19 alin. (1), 25 alin. (4) Cod de procedură penală, orice persoană are dreptul la examinarea și soluționarea cauzei sale de către o instanță legal constituită, care va acționa în conformitate cu prezentul cod. Nimeni nu poate fi lipsit de dreptul de a-i fi judecată cauza de acea instanță și de acel judecător în competența căroră ea este dată prin lege. Potrivit art. 30 alin. (5), 31 alin. (1), (3) Cod de procedură penală, recursul împotriva hotărârilor judecătorești în cauzele penale pentru care nu este prevăzută calea de atac apelul se judecă în complet format din 3 judecători, care trebuie să rămână același în tot cursul judecării cauzei. În cazul în care cauza se judecă de un complet format din 3 judecători și unul din aceștia nu poate participa în continuare la judecarea cauzei din motiv de boală îndelungată, deces sau din motivul eliberării din funcție în condițiile legii, acest judecător este înlocuit de un alt judecător și cauza se judecă în continuare. În corespundere cu art. 6/1 alin. (1/1) și (2) din Legea privind organizarea judecătorească, schimbarea membrilor completului se face în cazuri excepționale, în baza unei încheieri motivate a președintelui Curții de Apel și potrivit criteriilor obiective stabilite de regulamentul elaborat de Consiliul Superior al Magistraturii. Cauzele repartizate unui complet de judecată nu pot fi trecute altui complet decât în condițiile prevăzute de lege. Potrivit pct. 14 din Regulamentul privind modul de constituire a completelor de judecată și schimbarea membrilor acestora, schimbarea membrilor completului de judecată se impune în cazurile în care

există unul din următoarele temeuri: boală îndelungată, deces, eliberare din funcție, abținere, recuzare, detașare, transferare, promovare, suspendare din funcție, incompatibilități. Potrivit art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus la admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Conform jurisprudenței naționale, chestiunile de fapt asupra cărora trebuie să se pronunțe instanța de apel sunt dacă fapta reținută ori numai imputată a fost săvârșită ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări. Chestiunile de drept pe care urmează să le soluționeze instanța de apel sunt dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă normele de drept procesual și penal au fost corect aplicate. În cazul în care se constată încălcări ale prevederilor legale referitoare la chestiunile menționate, hotărârea instanței de fond urmează a fi desființată, cu rejudecarea cauzei (*Hotărârea Plenului CSJ a RM din 12.12.2005, nr.22 Cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel*).

În cazul în care apare necesitatea de a reîncadra juridic fapta, pentru săvârșirea căreia inculpatul nu a fost pus sub învinuire, instanța trebuie să țină cont că o astfel de modificare a încadrării juridice este posibilă numai când acțiunile inculpatului, ce urmează a fi încadrate în baza altei legi, i-au fost imputate și învinuirea pentru acestea nu se deosebește în mare măsură după circumstanțele reale ale cauzei de învinuirea înaintată definitiv. Drept învinuire care esențial, după circumstanțele reale, diferă de cea de la început urmează de considerat orice altă modificare a învinuirii, imputarea altor acțiuni și calitative în locul celor imputate anterior, imputarea infracțiunii care diferă de cea imputată după obiectul atentat, caracterul faptei și acțiunii, care afectează dreptul inculpatului la apărare (*Hotărârea Plenului CSJ nr. 22 din 12.12.2005 privind sentința judecătorească, pct. 23.*). În cazul în care instanța de apel ia în considerare temeiurile de casare din oficiu, ea este obligată să le pună în discuția părților (*Hotărârea Plenului CSJ a RM din 12.12.2005, nr.22 - Cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel, pct. 12.2.*).

Însă, instanța de apel nu a respectat prescripțiile de drept nominalizate, deoarece conform descriptivului și dispozitivului deciziei (*pct. 7. din decizie*):

a) în descriptiv a descris fapta criminală, considerată ca fiind dovedită, cea prevăzută la art. 287 alin. (1) Cod penal și invocată în rechizitoriu, constatând că: *"Jechiu Nicolae, la 24 martie 2016, orele 18:45, deplasându-se la volanul automobilului "BMW", n/î XXX, pe str. Lev Tolstoi 24/1, mun. Chișinău, efectuând manevre periculoase care puteau provoca accident rutier, a stopat fără motiv circulația automobilului "Dacia Logan", n/î XXX, la volanul căreia se afla Ghenciu Ruslan, cauzând blocaj în traficul rutier. În continuarea acțiunilor sale, provocând un conflict verbal cu Ghenciu Ruslan, întru-un loc public, manifestând o vădită lipsă de respect față de societate, regulile sociale și morale de conviețuire, exprimând o neglijare premeditată a conduitei și liniștii în societate, l-a numit pe ultimul cu cuvinte necenzurate și i-a aplicat o lovitură cu ușa automobilului "Dacia Logan" în regiunea stângă a capului, cauzându-i dureri fizice și vătămări corporale neînsemnate.*

Astfel, potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. xxx din 20 mai 2016, la Ghenciu Ruslan au fost stabilite vătămări corporale neînsemnate sub formă de echimoze cu edem neînsemnat al țesuturilor moi subdiavente la nivelul pavilionului urechii stângi, echimoză la nivelul brațului stâng, care au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatică a unui obiect contondent dur, posibil în timpul și în circumstanțele indicate.

Diferența dintre infracțiunea și contravenția de huliganism constă în prezența sau în lipsa acțiunilor adiacente - aplicarea violenței asupra persoanelor.

Ori, din probele administrate la materialele cauzei penale, s-a desprins faptul, că inculpatul Jechiu N., aflându-se în loc public, a inițiat un conflict cu partea vătămată Ghenciu R., l-a acostat în mod jignitor și în urma căruia i-a aplicat o lovitură cu ușa automobilului "Dacia Logan" în regiunea stângă a capului, cauzându-i ultimului dureri fizice și vătămări corporale neînsemnate".

Totodată, în dispozitiv, contrazicându-se, a hotărât: "Procesul penal în privința lui Jechiu Nicolae pe art. 287 alin. (1) Cod penal încetează, pe motivul că fapta acestuia constituie contravenție, prevăzută de art. 354 Cod Contravențional, iar în baza art. 30 alin. (2) Cod Contravențional...", neconstatând, de altfel, nici fapta contravențională în descriptivul deciziei.

În aspectul vizat, a omis și jurisprudența națională, potrivit căreia: "deosebirea dintre contravenții și infracțiunea de huliganism: contravențiile nu presupun și existența unei acțiuni adiacente alternativ, exprimate în: 1) aplicarea violenței asupra persoanelor; 2) amenințarea, cu aplicarea violenței, asupra persoanelor... Se explică instanțelor de judecată că va fi considerată infracțiune de huliganism, prevăzută la art. 287 Cod penal și nu contravenție reglementată la art. 354 Cod contravențional, dacă făptuitorul nu se limitează doar la: acostarea jignitoare, în locuri publice, a persoanei fizice, tulburarea ordinii publice; tulburarea liniștii în timpul nopții, alte acțiuni similare, însă mai recurge și la aplicarea violenței, la amenințarea, cu aplicarea violenței... În astfel de circumstanțe, fapta comisă depășește gradul de pericol social al unei contravenții, atingând gradul de pericol social al unei infracțiuni" (Hotărârea Plenului CSJ a RM din 19.06.2006, nr.4 - Cu privire la practica judiciară în cauzele penale despre huliganism, pct. 6.);

b) recalificând acțiunile inculpatului în baza art. 354 Cod contravențional ca **alte acțiuni similare ce tulbură ordinea publică și liniștea persoanei fizice**, pe lângă faptul că nu le-a desfășurat esența, nu a coroborat această soluție cu prevederile art. 325 alin. (1) Cod de procedură penală - judecarea cauzei se efectuează în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu, cât și cu faptul că prin rechizitoriu asemenea elemente calificative nu i-au fost imputate în genere inculpatului.

Pe lângă aceasta, instanța de apel nu a pus în discuția părților noua învinuire, nu a informat inculpatul în mod detaliat cu privire la natura și cauza acuzației aduse împotriva sa, precum și dreptul de a dispune de timpul și facilitățile necesare pregătirii apărării sale, încălcând, astfel, și prescripțiile art. 6 §1, §3 lit. a) și b) CtEDO - dreptului la un proces echitabil (Hotărârea CtEDO din 12.04.2011, Adrian Constantin vs. România);

c) nu a apreciat fiecare probă separat, din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, inclusiv cu circumstanțele concrete de fapt și de drept, invocate în rechizitoriu, nu a indicat motivele pentru care a admis sau respins probele administrate pe caz.

Mai mult, concluziile sumare, neclare și divergente că: "...din probele administrate la materialele cauzei penale, și anume din conținutul raportului de expertiză medico-legală nr. xxx din 25.03.2016 a rezultat că părții vătămate Ghenciu R. i-au fost cauzate vătămări corporale neînsemnate. Astfel, potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. xxx din 20 mai 2016, la Ghenciu Ruslan au fost stabilite vătămări corporale neînsemnate sub formă de echimoze cu edem neînsemnat al țesuturilor moi subdiavente la nivelul pavilionului urechii stângi, echimoză la nivelul brațului stâng, care au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatică a unui obiect contondent dur, posibil în timpul și în circumstanțele indicate. Vătămarea intenționată a integrității corporale a persoanei, la caz partea vătămată Ghenciu Ruslan, nu a fost dovedită, deci calificarea urmează a fi efectuată în temeiul art. 354 Cod contravențional, ca huliganismul nu prea grav. Din probele administrate la materialele cauzei, rezultă că **intenția și scopul acțiunilor inculpatului s-au bazat**

pe relațiile reciproc ostile survenite între acesta și partea vătămată într-un loc public, dar **nu în baza cărorva acțiuni huliganice, manifestate prin cauzarea de careva prejudicii sănătății, din care motive nu poate fi reținută învinuirea adusă inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal. Partea vătămată a indicat, că a fost lovit cu piciorul în regiunea umărului stâng, după care l-a lovit în cap cu ușa automobilului, dar niciunul din martori nu au văzut altercații fizice între șoferi. Diferența dintre infracțiunea și contravenția de huliganism constă în prezența sau în lipsa acțiunilor adiacente - aplicarea violenței asupra persoanelor. Faptul acostării jignitoare în locuri publice a persoanei sau comiterea de către inculpat a altor acțiuni similare ce încalcă normele morale, tulburarea ordinii publice a fost pe deplin confirmat prin declarațiile părții vătămate Ghenciu Ruslan și a martorului Rusu Veaceslav. Ori, din probele administrate la materialele cauzei penale, s-a desprins faptul, că inculpatul Jechiu N., aflându-se în loc public, a inițiat un conflict cu partea vătămată Ghenciu R., l-a acostat în mod jignitor și în urma căruia i-a aplicat o lovitură cu ușa automobilului "Dacia Logan" în regiunea stângă a capului, cauzându-i ultimului dureri fizice și vătămări corporale neînsemnate...**", nu corespund exigențelor prescrise în art. 101 Cod de procedură penală, privind evaluarea și aprecierea probelor administrate în cadrul cauzei penale;

d) și-a întemeiat concluziile pe probe neverificate în ședința de judecată a instanței de apel și neconsemnate în procesul-verbal, cum ar fi declarațiile inculpatului date la urmărirea penală și în instanța de fond, declarațiile martorului Rusu V. date în instanța de fond, procesul verbal de sesizare din 24.03.2016, SD cu înregistrările video;

e) potrivit proceselor-verbale ale ședinței judiciare din 30.06.2021 a început examinarea cauzei completul format din judecătoria I. Bulhac, G. Lîsîi și D. Băbălău, a continuat completul - I. Bulhac, G. Lîsîi și M. Diaconu, dar au finisat judecarea ei și pronunțat decizia contestată judecătoria I. Bulhac, G. Lîsîi și M. Negru (*f.d. 80-81, 85-88, vol. 2*).

În același timp, în materialele cauzei lipsește încheierea președintelui instanței, motivată pe criteriile prescrise în art. 31 alin. (3) Cod de procedură penală și pct. 14 din Regulamentul privind modul de constituire a completelor de judecată și schimbarea membrilor acestora, despre schimbarea judecătorilor D. Băbălău și M. Diaconu.

Totodată, potrivit stipulărilor din art. 251 alin. (2) și (3) Cod de procedură penală, încălcarea prevederilor legale referitoare la compunerea instanței atrage nulitatea actului procedural. Nulitatea respectivă nu se înlătură în niciun mod, poate fi invocată în orice etapă a procesului și se ia în considerare de instanță, inclusiv din oficiu. Deci, încălcările nominalizate a normelor procesuale-penale au lezat dreptul inculpatului la un proces echitabil, garantat de art. 6 CtEDO.

Astfel, împrejurările enunțate relevă, în mod clar și evident, că instanța de apel nu a judecat apelul în conformitate cu rigorile prevăzute de lege, deoarece a adoptat o hotărâre care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazicând dispozitivul hotărârii, și că recursul ordinar este întemeiat.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, instanța de recurs casează total hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Dat fiind că încălcările normelor procedurale specificate, comise de către instanța de apel, constituie erori de drept prescrise în art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și care nu pot fi corectate de către instanța de recurs, se impune soluția admiterii recursului ordinar, casării totale a deciziei și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

La rejudecarea cauzei, instanța de apel urmează să țină cont de împrejurările expuse, să înlăture erorile menționate, să judece cauza în strictă conformitate cu legea, să adopte o hotărâre legală și întemeiată.

10. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul Penal lărgit,

D E C I D E :

Admite recursul ordinar declarat de avocatul Alexei Croitor, casează total decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 08 septembrie 2021 în privința inculpatului Jechiu Nicolae xxx și dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată, fiind pronunțată integral la 14 ianuarie 2022.

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun

Ghenadie Plămădeală

Nina Vascan